Nr. 29.
22.
október.

Lög

um

eftirlit með skipum og bátum og öryggi þeirra.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I. Um eftirlit með skipum og bátum.

1. gr.

Hver sá maður eða fjelag, sem gerir út skip til mannflutninga, vöruflutninga, eða fiskiveiða hjer við land, sje það svo stórt, að það sje lögskráningarskylt, skal láta skoða skipið af þar tilkvöddum mönnum, áður það leggur út í fyrsta skifti á almanaksárinu, og má skipið ekki leggja út fyr en skoðunargerð hefur fram farið eftir lögum þessum.

Skipstjóra skal skylt að sjá um, að skoðun þessi fari fram.

2. gr.

Nú vanrækir skipstjóri að sjá um, að lögleg skoðunargerð sje framkvæmd, án vitundar útgerðarmanns, og leggur hann út á skipinu óskoðuðu, skal hann fyrir það sæta sektum samkv. 14. gr., en sje það á vitund eða með vilja útgerðarmanns, að skoðun hafi verið vanrækt, skal hann greiða sektina.

Farist skip, sem lögleg skoðunargerð hefir ekki verið framkvæmd á, eða því hefur hlekst á, svo tjón hefir afhlotist, og líkur eru til að tjónið stafi af óforsvaranlegum útbúnaði, er útgerðarmaður skaðabótaskyldur þeim, er fyrir tjóni varð, hvort heldur fyrir missi fyrirvinnu eða eigna.

3. gr.

Skoðunin skal að jafnaði fram fara, þegar skipið er tómt, ef því verður við komið, áður en varningur er látinn í það, svo að skoðunargerðin geti jafnt fram farið innanborðs sem utan. Sjeu skoðunarmenn ókunnugir skipi því, er skoða á, eða þeir telja uggvænt um, að skipið sje í góðu standi neðansjávar, er þeim heimilt, eftir atvikum skylt, að heimta að skipið sje sett á land. Beri skoðunarmenn ekki fult skyn á einhver þau atriði, er að skoðunargerðinni lúta, svo sem um ástand vjelarinnar, skulu þeir tilkynna það lögreglustjóra, er þá skipar 1 eða fleiri menn þeim til aðstoðar, í þeim tilfellum, sem þörf er á slíkri aðstoð.

Skoðunarmenn framkvæma skoðun sína eftir því, sem lög þessi mæla fyrir, og samkvæmt þeim reglum, er settar verða með konunglegri tilskipun, samanb. 10. gr. Að öðru leyti skulu þeir framkvæma skoðunargerð sína eftir bestu vitund og þekkingu, þannig að þeir geti unnið eið að henni, hvenær sem krafist verður.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891.

Lov

om

Tilsyn med og Sikkerhedsforanstaltninger for Skibe og Baade.

Nr. 29.
22.
Oktober.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Om Tilsyn med Skibe og Baade.

§ 1.

Enhver Enkeltmand eller Selskab, der udreder registreringspligtige Fartøjer til Passager- eller Fragtfart eller til Fiskeri her under Landet, er pligtig at lade Fartøjet syne af dertil udmeldte Mænd, inden det første Gang i Kalenderaaret gaar til Søs; forinden Synsforretning efter denne Lov har fundet Sted, maa Fartøjet ikke gaa til Søs.

Skibsføreren er pligtig at sørge for at Synet foretages.

§ 2.

Hvis en Skibsfører uden Rederens Vidende forsømmer at lade lovmæssigt Syn foretage, og gaar til Søs med ubesigtiget Fartøj, vil han derfor være at anse med Bøde efter § 14; forsømmes Synet derimod med Rederens Vidende eller Villie, skal denne udrede Bøden.

Naar et Fartøj, der ikke er blevet underkastet lovmæssigt Syn, gaar under eller der tilstøder det noget, hvorved Tab indtræder, og der er Grund til at antage, at Tabet hidrører fra uforsvarlig Udrustning, er Rederen erstatningspligtig overfor den skadelidte, saavel for Tab af Forsørger som for Tab af Ejendele.

§ 3.

Synet skal i Almindelighed saa vidt muligt foretages, naar Fartøjet er tomt, inden Ladning indtages, saaledes at Fartøjet kan synes saavel indvendig som udvendig. Er Synsmændene ukendte med det Fartøj, der skal besigtiges eller de finder det tvivlsomt om Fartøjet er i forsvarlig Stand under Vandlinien, er de berettigede eller efter Omstændighederne forpligtede til at forlange, at Fartøjet sættes paa Land. Har Synsmændene ikke den fornødne Indsigt til alle Enkeltheder i Synsforretningen saa som med Hensyn til Maskinens Beskaffenhed, skulle de derom underrette Politimesteren, som derefter udnævner en eller flere Mænd for at bistaa dem i de Tilfælde, hvor saadan Bistand er paakrævet.

Synsmændene udføre Synet, saaledes som nærværende Lov foreskriver og i Overensstemmelse med de Regler, der fastsættes ved en kongelig Anordning, jfr. § 10. I øvrigt skulle de udføre Synsforretningen efter bedste Overbevisning saaledes, at de paa Forlangende kunne bekræfte den med Ed.

Nr. 29. 22. október.

Skoðunargerðin skal jafnan framkvæmd af tveim skoðunarmönnum, en verði ágreiningur þeirra á milli, skipar lögreglustjóri oddamann.

Að skoðunargerðinni lokinni, senda skipsskoðunarmennirnir lögskráningarstjóra brjeflega skýrslu um hana, og getur útgerðarmaður eða helmingur skipshafnar krafist, að þeir staðfesti skýrsluna með drengskaparheiti. Svo getur og útgerðarmaður eða helmingur skipshafnar heimtað yfirskoðun. Skulu yfirskoðunarmenn vera 3, og vera skipaðir af lögreglustjóra fyrir hvert einstakt tilfelli. Skal úrskurður þeirra um ástand skips og útbúnað þess vera fullnaðarúrskurður. Kostnað allan við skoðunargerðina greiðir gerðarbeiðandi.

Finni skoðunarmenn þá galla á skipi eða útbúnaði þess, er vanheimila samkv. lögum þessum eða tilskipunum, er settar kunna að verða, að skipið sje notað til siglinga eða fiskiveiða, mega þeir ekki láta úti skoðunarskýrslu, fyr en þeir ganga úr skugga um, að viðunanlega sje úr bætt.

Skoðunargerðin skal framkvæmd strax eftir að um hana hefir verið beðið af skipstjóra eða útgerðarmanni, svo framarlega sem gild forföll ekki hamla skoðunarmönnum.

Tefji þeir skip að nauðsynjalausu með því að framkvæma ekki skoðunargerðina, eða með því að gefa ekki skýrslu um hana, að ástæðulausu, getur útgerðarmaður komið fram ábyrgð á hendur þeim fyrir það fjártjón, er hann kann að bíða við það, að skipið hefir tafist fyrir þeirra vanrækslu í þessu efni.

4. gr.

Í hverju lögsagnarumdæmi á landinu skulu vera svo margir skipsskoðunarmenn, sem þurfa þykir, og skoða þeir öll skip, sem gerð eru út í umdæminu.

Lögreglustjóri ákveður, hve margir skoðunarmenn skuli vera, og útnefnir þá. Skulu þeir vera valinkunnir og óvilhallir menn, og að öðru leyti svo vel hæfir til starfsins, sem föng eru á.

Nú er innan hjeraðs þess eða kauptúns, þar sem skipa skal skoðunarmenn, skipaábyrgðarfjelag eða sjómanna, og skulu þá nefnd fjelög mega stinga upp á helmingi fleiri skoðunarmönnum, en útnefna á, þannig, að fjelög þessi stingi upp á jafn mörgum hvort. Sje að eins eitt slíkt fjelag til, hefir það ekki uppástungurjett, en þá hafa í kaupstöðum bæjarstjórnir rjett til að tilnefna helmingi fleiri skoðunarmenn en útnefna á, og til sveita sýslunefndir.

II. Ákvæði, er gilda um öll skip og vjelarbáta, sem eiga heimili á Íslandi.

5. gr.

Skip skal telja óhaffært, ef skipsskrokk, útbúnaði skips, vjel eða vjelartækjum eða skipshöfn er svo áfátt, eða skip er svo ofhlaðið eða vanhlaðið, eða það af öðrum ástæðum er svo á sig komið, að álíta verður vegna sjóferða þeirra, er skipið skal fara, að hættulegra sje að vera í förum með því, en venjulegt er við siglingar.

6. gr.

Útgerðarmanni er skylt að sjá um, að óhaffært skip sje eigi haft í förum.

Áður lagt er á stað annast skipstjóri um, að skip sje haffært, hann sjer og um, að það sje hæfilega vel útbúið til ferðarinnar, nægilega ment og birgt að vistum, hafi vatn og læknislyf, kol og aðrar vjelanauðsynjar, ef það er gufuskip. Honum er og skylt,

Synsforretningen udføres altid af to Synsmænd; i Tilfælde af Uenighed imellem dem udnævner Politimesteren en Opmand.

Efter Synsforretningens Foretagelse tilstiller Synsmændene Politimesteren en skriftlig Indberetning om den; Rederen eller Halvdelen af Skibsmandskabet kan forlange, at Synsmændene bekræfte Indberetningen med en Erklæring paa Tro og Love. Derhos kan Rederen eller Halvdelen af Skibsmandskabet forlange Oversyn. Oversynsmændene skulle være 3 og udnævnes af Politimesteren for hvert enkelt Tilfælde. Deres Afgørelse vedrørende et Fartøjs Tilstand og Udrustning skal være endelig. Alle Omkostninger ved Synsforretningen betales af den, der har forlangt Synet.

Finde Synsmændene saadanne Mangler ved et Fartøj eller dets Udrustning, at det ifølge denne Lov eller Anordninger, der maatte blive udstedte, ikke kan anvendes til Sejlads eller Fiskeri, maa de ikke udstede Synsattest, forinden de har overbevist sig om, at Manglerne er afhjulpne.

Synsforretningen skal, saafremt Synsmændene ikke har lovligt Forfald, finde Sted uden Ophold efter at Begæring derom er fremsat af Skibsfører eller Reder.

Dersom Synsmændene uden Grund opholde et Fartøj ved ikke at foretage Synsforretningen eller ved uden Grund at undlade at afgive Beretning om samme, kan Rederen gøre dem ansvarlige for det Tab, der maatte blive paaført ham derved, at Fartøjet er blevet opholdt paa Grund af deres Forsømmelighed i denne Henseende.

§ 4.

I hver af Landets Jurisdiktioner skal der være saa mange Skibssynsmænd, som anses fornødent; de have at syne alle de Fartøjer, der udredes fra den paagældende Jurisdiktion.

Politimesteren bestemmer Synsmændenes Antal og beskikker dem. De skulle være gode og upartiske Mænd, og saa vel skikkede til Hvervet, som der er Mulighed for.

Naar der indenfor det Distrikt eller i den Handelsplads, hvor Synsmænd skal udnævnes, findes en Forsikringsforening for Skibe eller for Søfolk, kan disse Foreninger bringe i Forslag dobbelt saa mange Synsmænd, som der skal udnævnes, saaledes at hver af Foreningerne udpeger et lige stort Antal. Findes der kun en saadan Forening, har denne ikke Forslagsret, men i saa Fald har i Købstæder Byraadene og udenfor Købstæder Sysselforstanderskaberne Ret til at udpege det dobbelte Antal af dem, der skal udnævnes.

II. Bestemmelser om alle i Island hjemmehørende Skibe samt om Motorbaade.

§ 5.

Et Fartøj betragtes som usødygtigt, naar det paa Grund af Mangler ved Skrog, Udrustning, Maskineri eller Bemanding eller paa Grund af Overlastning eller mangelfuld Lastning eller af andre Grunde befinder sig i saadan Forfatning, at det under Hensyntagen til den Fart, hvortil Fartøjet er bestemt, maa anses forbundet med større Fare for Menneskeliv at gaa til Søs med samme, end Bedriften som saadan almindelig medfører.

§ 6.

Rederen har at paase, at usødygtigt Fartøj ikke holdes i Fart.

Skipperen har, inden Rejsen tiltrædes, at paase, at Fartøjet er sødygtigt og maa sørge for, at det — efter som Farten udkræver det — er behørig udrustet, tilstrækkelig bemandet og forsvarlig forsynet med Proviant, Vand og Lægemidler samt med Kul og

Nr. 29. 22. október. að annast um, að skipið hafi meðferðis þau bendingaáhöld, björgunartæki, sjóbrjef og siglingaverkfæri, sem með þarf. Hann skal einnig sjá um, að fermsla skipsins sje í alla staði hæfileg.

Ákvæðin í 5. og 6. gr. ná einnig til vjelarbáta, að svo miklu leyti, sem við getur átt.

III. Ákvæði um skip, sem eru í förum milli landa.

7. gr.

Nú á skip að ganga landa á milli, eða gufuskip rekur veiðar utan landhelgi, og skal þá fullnægt þeim almennu kröfum, sem settar eru eftir alþjóðlegum rjetti um öryggi skipa, einnig að því leyti, sem við kemur öllum útbúnaði skips, björgunartækjum þess, siglingaverkfærum og fermslu, alt eftir því, hvort skipið er ætlað til fólksflutnings, vöruflutnings, veiða eða annars.

8. gr.

Eftir 1. janúar 1913 skulu skip, sem eiga að vera í förum milli landa, vera með hleðslumerki samkvæmt reglum, sem nánara verða ákveðnar í konunglegri tilskipun. Kostnaðurinn við þetta greiðist af útgerðarmanni. Stjórnarráðið getur veitt undanþágu frá þessu ákvæði, þegar sjerstaklega stendur á.

Stjórnarráðið hefir og heimild til, ef nauðsynlegt þykir, að gera samninga um útgáfu hleðslumerkis-skírteina handa íslenskum skipum við þau dönsk stjórnarvöld eða flokkunarfjelög erlendis, sem hafa heimild til að gefa út slík skírteini.

Hleðslumerkið sýnir, hvað skipið má liggja dýpst í sjó í logni. Ef skip er hlaðið svo, að það liggur dýpra, ber að skoða það ótrygt og geta þá hlutaðeigandi yfirvöld bannað því að halda ferð áfram, þar til úr er bætt.

9. gr.

Nánari fyrirmæli um framkvæmd reglna þeirra, sem settar eru í 7. og 8. gr., og um umsjón með, að þeim sje hlýtt, má setja í konunglegri tilskipun.

IV. Ákvæði um skip, sem eru í förum innanlands, og um vjelarbáta.

10. gr.

Með konunglegri tilskipun skal setja ákvæði um, hvaða öryggisreglur skuli gilda um þilskip (vjelaskip eða seglskip), sem eru í förum með ströndum Íslands eða stunda fiskiveiðar við Ísland, og hvers skoðunarmenn þeir, er ræðir um í lögum þessum, eigi að gæta og skuli krefjast, áður en skip má leggja út, svo lífi manna og heilsu sje eigi frekari hætta búin á skipinu, en alment er samfara sjóferðum þeim, sem skipinu eru ætlaðar.

Í sömu tilskipun skulu sett ákvæði um rúmstærð og gólfstærð í herbergjum skipverja, svo og annan útbúnað þeirra, að því er snertir birtu, loftrás og aðra hollustuhætti. Reglur þessar ná þó ekki til skipa, sem eru minni en 15 tons, eða sem skipshöfnin dvelur ekki í, en liggur í landi á nóttum.

andre Maskinfornødenheder, dersom det er et Dampskib. Han er ligeledes pligtig at sørge for, at de fornødne Signalapparater og Bjergningsredskaber findes om Bord, saavel som nødvendige Søkort og Instrumenter; han skal paase Lastningens Forsvarlighed.

Bestemmelserne i §§ 5 og 6 komme ogsaa til Anvendelse paa Motorbaade i det Omfang, som Omstændighederne paakræve.

III. Bestemmelser om Skibe i udenlandsk Fart.

§ 7.

Er Skibet bestemt til Fart paa fremmede Lande eller er Skibet et Dampfartøj bestemt til Fangstekspeditioner udenfor Søterritoriet, skulle Fordringerne til Skibets Sikkerhed bestemmes efter de i den internationale Skibsfart gængse Fordringer, derunder ogsaa med Hensyn til dets Udrustning, Udstyr, Forsyning med Redningsmateriel og Navigationsredskaber, saavel som til Lastningens Forsvarlighed, alt under Hensyntagen til Skibets Anvendelse som Passagerskib, Fragtfartøj, Fangstfartøj o. s. v.

§ 8.

De til udenlandsk Fart bestemte Skibe skulle efter 1. Januar 1913 paa Rederiets Bekostning holdes forsynede med Lasteliniemærke overensstemmende med de Regler, som blive fastsatte ved kongelig Anordning. Omkostningerne herved betales af Rederne. Islands Ministerium kan under særlige Omstændigheder tilstaa Afvigelse herfra.

Ministeriet bemyndiges til om fornødent at træffe Overenskomst om Udfærdigelse af Lasteliniecertifikater for islandske Skibe med de til Udstedelse af saadanne Certifikater anerkendte danske Myndigheder eller Klassifikationsselskaber udenfor Island.

Lastelinemærket angiver det største Dybgaaende, hvortil Skibet maa lastes; Lastning ud herover medfører, at Skibet anses som usikkert og kan stoppes af vedkommende Myndigheder, indtil Mangelen er rettet.

§ 9.

Nærmere Regler sigtende til Gennemførelse af de i §§ 7 og 8 givne Forskrifter og Kontrollen med deres Overholdelse kunne gives ved kongelig Anordning.

IV. Bestemmelser om Skibe i indenlandsk Fart og om Motorbaade.

§ 10.

For Dæksfartøjer (Skibe med Maskinkraft eller Sejlskibe) bestemte til Kystfart eller Fiskeri under Island, skal det ved kongelig Anordning fastsættes, hvilke Sikkerhedsforskrifter, der i hvert Fald blive at iagttage samt hvad de i denne Lov omhandlede Synsmænd have at paase, og hvilke Fordringer de skal kræve opfyldt, forinden Fartøjet kan gaa til Søs, saaledes at Menneskers Liv og Helbred ikke er underkastet større Fare om Bord i Skibet end der i Almindelighed er forbundet med den Fart, hvortil Fartøjet er bestemt.

Fornævnte Anordning skal indeholde Bestemmelser om Rumindhold og Gulvareal i Mandskabets Lukafer, samt om deres Indretning i øvrigt med Hensyn til Lys, Ventilation og andre Sundhedsforanstaltninger. Disse Regler omfatte dog ikke Fartøjer under 15 Tons eller Fartøjer i hvilke Mandskabet ikke opholder sig, men overnatter i Land.

Nr. 29. 22. október.

Í sömu tilskipun skal ákveðið gjald það, er skoðunarmönnum ber fyrir starfa sinn, svo og yfiskoðunarmönnum. Má það vera mismunandi eftir stærð skipa og fyrirhöfn.

Eigi má þó gefa slíka tilskipun út, fyr en fengið er álit stjórnenda Samábyrgðar og Fiskiveiðafjelags Íslands, og má hún eigi í verulegum atriðum vera á annan veg en þessi fjelög telja hyggilegt fyrir sjávarútveginn.

11. gr.

Með sömu skilyrðum má einnig með konunglegri tilskipun setja öryggisreglur fyrir vjelarbáta og þilskip minni en 15 tons.

Um báta þessa má einnig ákveða í tilskipuninni, að vjelina skuli skoða árlega, annaðhvort af sjerfróðum manni, sem lögskráningarstjóri til nefnir, eða af manni, sem stjórnarráðið löggildir til þess, og fær hann þá þóknun fyrir skoðunina, sem ákveðin er í tilskipuninni. Gjald fyrir skoðun greiðist af útgerðarmanni og hefir lögtaksrjett.

Það er tilgangur eftirlitsins, að veita þeim, sem það varðar, ábyggilegar skýrslur um ástand vjelarinnar og veita eigandanum leiðbeiningar sjerfróðs manns. Skoðunarmaður skal svo fljótt, sem því verður við komið, senda skoðunargerðina eiganda, lögreglustjóra og innlendum ábyrgðarfjelögum, sem báturinn er vátrygður hjá og þess kunna að óska. Í tilskipuninni skal svo ákveða, að skoðun falli burtu, ef hlutaðeigandi vátryggingarfjelag lætur árlega skoða vjelar á þann hátt, sem stjórnarráðið telur tryggan.

V. Ýmisleg ákvæði.

12. gr.

Ef skip eða bátur, sem ferðbúið er frá íslenskri höfn, er talið ósjófært, getur lögreglustjóri heft burtförina til bráðabirgða með úrskurði, rökstuddum með áliti tveggja, tilnefndra, sjerfróðra, óvilhallra manna, er fengið skal svo fljótt sem auðið er. Þessum úrskurði má áfrýja til stjórnarráðsins; skal það leggja fullnaðarúrskurð á málið svo fljótt sem verða má.

13. gr.

Nú er skip eða bátur, þar með talin þilskip og vjelarbátar til vöruflutninga eða fiskiveiða, ekki fær til þeirrar farar, sem ætlað er, og skipstjóri eða formaður vanrækir að sjá um, að úrrisje bætt, og getur skipshöfnin þá krafist faraleyfis úr skiprúmi. Þegar meiri hluti skipshafnar krefst þess, er skipstjóri eða formaður skyldur til að láta fram fara löglega skoðunargerð á skipi eða bát, um það, hvort það sje ferðafært. Enn fremur skal skoða vjelina, þar sem því má við koma, ef vjelarstjóri krefst þess. Synji skipstjóri eða formaður þessarar skoðunargerðar, er skipshöfn heimil brottför úr skiprúmi.

Ef skipshöfn fer úr skiprúmi af þessum ástæðum, fær hún kaup fyrir þann tíma, er hún var í skiprúmi, og að auki mánaðarkaup, nema því að eins, að skipshöfn hafi verið ráðin gegn hlut í afla, en þá er eigi afturkræft það, sem útgerðarmaður kann að hafa greitt henni fyrir fram eða um of.

Ef svo reynist við skoðunargerð, að kærur um, að skip eða bátur sje óhaffært, eiga við engin sennileg rök að styðjast, þá skal sá, sem skoðunar hefir beiðst, greiða allan þann kostnað og tjón, er af henni hlýst.

I samme Anordning fastsættes den Betaling, der tilkommer Synsmænd og Oversynsmænd for deres Arbejde. Betalingen kan være forskellig efter Skibenes Størrelse og Arbejdets Omfang.

Forinden saadan Anordning udgives, bør der dog om Sagen erhverves Betænkning fra Samforsikringen og fra Islands Fiskeriforening, og Forskrifterne maa ikke i væsentlige Henseender afvige fra, hvad disse Foreninger anse stemmende med Næringslivets Tarv.

§ 11.

Paa samme Vilkaar kan der tillige ved kongelig Anordning fastsættes Sikkerhedsforskrifter med Hensyn til Motorbaade og Dæksfartøjer under 15 Tons.

For disses Vedkommende kan fremdeles i Anordningen bestemmes, at Motoren skal være Genstand for et aarligt Eftersyn, enten ved en af Mønstringsbestyreren udmeldt sagkyndig Synsmand, eller ved en anden af Ministeriet autoriseret Synsmand, hvis Vederlag fastsættes i Anordningen. Betalingen for Synet udredes af Rederiet og kan inddrives ved Udpantning.

Formaalet for Motoreftersynet skal være at forskaffe de Interesserede paalidelig Oplysning om Motorens Tilstand og at yde Ejeren sagkyndig Vejledning. Om Forretningens Resultat gør Synsmanden snarest muligt Indberetning til Ejeren og til vedkommende Politimester saavel som til de interesserede indenlandske Forsikringsselskaber, der maatte ønske saadan Beretning. Det bør i Anordningen bestemmes, at Synet bortfalder, saafremt vedkommende Forsikringsselskab aarlig lader foretage et efter Ministeriets Skøn betryggende sagkyndigt Motoreftersyn.

V. Forskellige Bestemmelser.

§ 12.

Naar et til Udklarering fra islandsk Havn bestemt Fartøj maa anses usødygtigt, kan det foreløbig standses af Politimesteren. Dekret om saadan Standsning maa dog støttes ved et uden Ophold indhentet motiveret Skøn af tvende af Myndighederne tiltagne sagkyndige og uvillige Mænd, hvorhos Dekretet kan indankes for Islands Ministerium, der snarest mulig afgiver Resolution i Sagen.

§ 13.

Er et Fartøj, herunder ogsaa Dæksfartøjer og Motorbaade til Transport eller Fiskeri, ikke i sødygtig Stand til den Rejse eller Fiskeekspedition, som dermed skal foretages, og Føreren undlader at foretage de Foranstaltninger, som udfordres til at sætte det i behørig Stand, er Mandskabet berettiget til at forlange Afsked. Naar Flertallet af Mandskabet fremsætter Begæring derom, er Føreren forpligtet til at lade foretage lovlig Besigtigelse af Fartøjet til Bedømmelse af dets Sødygtighed, ligesom han ogsaa er forpligtet til, hvor saadant er muligt, at lade Maskinen besigtige, naar Maskinmesteren kræver det; vægrer han sig, har Mandskabet Ret til Afsked.

I fornævnte Tilfælde erholder Mandskabet Hyre for den Tid, det var i Tjenesten, og desuden Maanedshyre, med mindre Mandskabet er blevet forhyret mod Andel i Fangsten, men i saa Fald kan ikke fordres tilbagebetalt, hvad Rederen maatte have udbetalt Mandskabet forskudsvis eller for meget.

Findes det ved Besigtigelsen, at de fremførte Anker mod Fartøjets Sødygtighed har savnet rimelig Grund, skulle de, som have forlangt Besigtigelsen, erstatte al derved foraarsaget Bekostning og Skade.

Nr. 29.
22.
október.

14. gr.

Brot gegn ákvæðum 2. greinar varða sektum til landssjóðs frá 100 til 2000 krónum. En brot gegn öðrum varúðarreglum, sem settar eru í lögum þessum, svo og vanræksla skoðunarmanna á skyldustörfum þeirra, varða sektum alt að 1000 kr., nema þyngri hegning liggi við að lögum.

15. gr.

Með mál út af brotum gegn lögum þessum skal farið sem almenn lögreglumál.

16. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi feld lög nr. 25 um eftirlit með þilskipum, sem notuð eru til fiskiveiða eða vöruflutninga, frá 3. okt. 1903.

17. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1913.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 14.

Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Lovs § 2 medfører Bøder til Landskassen af 100—2,000 Kr. Overtrædelse af de øvrige i denne Lov foreskrevne Sikkerhedsforskrifter saavel som Synsmændenes Forsømmelse af deres pligtige Forretninger medfører Bøder af indtil 1,000 Kr., for saa vidt højere Straf ikke er hjemlet ved den øvrige Lovgivning.

§ 15.

Sager i Anledning af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 16.

Ved denne Lov ophæves Lov Nr. 25 af 3. Oktober 1903 om Tilsyn med Dæksfartøjer, som benyttes til Fiskeri eller Varetransport.

§ 17.

Denne Lov træder i Kraft 1. Januar 1913.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.